

Călător prin iarnă

Ihidaya

Cu vântul rece-n față, aprig,
Șovăi din sat în sat,
La pas și prin nămeți și-n frig,
Infinitul alb străbat.
Mai bine-ar fi,-n jind de trubadur,
Durerea, dorul să-l îndur.

Sunt doar un călător prin iarnă,
Pribeag, mă port, pribeag...
Cârciumar, te rog, mai toarnă
Un vin acru și dulceag,
C-am să jelesc altui nenoroc,
Ce-mi iese-n zările de foc.

Așa-nfrigurat am hoinărit,
De-a lungul unui drum,
Sub al stelelor licărit,
Prin neaua fulgului postum,
C-un palton rupt și c-o desagă
Și c-o amintire dragă.

Nu-mi urma urma pașilor în nea,
Căci nu-ți va fi ușor
Să înduri frigul altuia,
Întoarce-te, te implor!
Poete, alt drum crează-ți, tu,
Căci drumul meu nu-i un atu.

Cuvântu-mi plin de suferință,
Prin slove-adânci, târât,
A trecut în neființă...
Și te-aș ruga numai atât:
Primește în a ta cabană
Un biet călător prin iarnă.